17/01/2021

Владика Кирило богослужио у храму Вазнесења у Херцег Новом

Дана 17. јануара 2021. године, када наша Света Црква молитвено прославља Сабор Светих седамдесет апостола и Светог Јевстатија Превлачког и Архиепископа Пећког, Његово Преосвештенство Епископ буеносајрешки и јужно-централноамерички г.г. Кирило, служио је Свету архијерејску литургију у храму Вазнесења Господњег у Херцег Новом.

Света служба Божија протекла је у молитвеној атмосфери уз придржавање свих мјера, прописане од стране Министарства Здравља Црне Горе, а у циљу спрјечавања вируса COVID-19.

Током Свете Литургије, вјерном народу се обратио владика Кирило истакавши да се налазимо у дане када се припремамо за велики празник Богојављања. Владика је укратко подсјетио вјерне на историјски развој овог празника, истакавши да се: „у древна времена празник Божића и Богојављења нијесу славили одвојено, већ је то био један празник, Богојављење или јављање Бога у тијелу, у овом свијету. Од четвртог вијека па на овамо, раздвајају се та два празника и Божић се слави посебно, а Богојављање посебно.“ Владика је истакао, да је живот Христов све до

почетка Његове проповједи, био скривен од наших очију и Он је до тада пребивао као у неком безмолвију. Истовремено са Њим, и Свети Јован Крститељ, подвизавао се у пустињи јорданској, припремајући се за подвиг на који га је Господ позвао.

„Господ је помагао својим родитељима у кућним пословима и праведном Јосифу у дрводељском занату. Он је боравио у храму са књижевницима који су се дивили Његовој разборитости. И то је све што знамо о Његовој младости. А Он нам тиме показује да треба пребивати дуго времена учећи се, обучавајући се Светом Писму и Светим књигама, све док не дође пуноћа наших година... То је и опомена нама млађима, који почнемо рано да сматрамо да знамо све боље од наших старијих, од учитеља, епископа, патријарарха, и често смо склони да почнемо прерано да запажамо разне недостатке који су по нашем мишљењу некорисни. Треба дуго времена себе обучавати и припремати, а онда поћи на службу на коју нас Бог и Света Црква позива“.

Осврнувши се и на перикопу данашњег Светог Јеванђеља, владика је истакао да данашње зачало од Светог Јеванђелиста Марка, започиње управо крштењем Господњим у Јордану. Подсјетивши вјернике на личност Светог Јована, коме уз епитете Крститељ и Претеча, можемо дати и епитет Богослов, владика је истакао да је Свети Јован знао ко је Господ Исус Христос. Јован проповједа да „Иде за мном, Онај који прије мене бјеше“. Јовану је добро било познато да је Исус млађи од њега шест мјесеци, али и та велика Тајна, ко је Исус? Знао је Јован да је Исус предвјечни Син, који је у наручју Оца.

На крају своје бесједе, владика је подсјетио вјернике и на улогу свете богојављанске воде у нашем животу. То је вода, коју ми увијек треба да имамо у својим домовима, и када нисмо у могућности да одлазимо у свети храм, њу пијемо прије сваке хране и пића. Говорећи о некварењу богојављенске воде, владика се присјетио једног догађаја: „Мени је један архимандрит у Русији показао свету воду освећенну 1969. године. Она је била као да сте јуче отворили боцу. Потпуно свјежа. Ја сам се пред том водом постидио. Јер сам ја рођен 1969. године, и та вода, та бесловесна твар, сачувала је благодат Божију, остала је непропадљива и свјежа, а ја сам се толико нагријешио за све ове године од рођења. И ето зашто сам се ја постидио пред том водицом “.

На крају Свете Литургије, преосвећеном епископу Кирилу, се по благослову старјешине храма оца Радомира Никчевића, обратио предсједник Ц.О. господин Зоран Лазаревић, заблагодаривши му на доласку у Херцег Нови.

Господин Лазаревић је у својој бесједи подсјетио да је Херцег Нови град који је и кршен и миропомазан. Крштен је на дан његовог оснивања, када га је утврдио Херцег Стјепан, а миропомазан је онда, када је обновљен, након великог разарања манастира Тврдоша. Херцег Нови је, по његовим ријечима, град, који је настао на пепелу манастира Тврдоша. И као што васкрсења не бива без смрти, тако ни Херцег Нови вјероватно не би постојао, да није дошло до рушења манастира Тврдоша.

На самом крају бесједе, он је подјсетио и то, да је Херцег Нови, једини град у српским земљама, који је задобио вјечност, тако што је опјеван у „Горском вијенцу“.

На самом крају Литургије, хор храма на Топлој, одпјевао је многољепство драгом нам госту, пожељевши му на тај начин, да нас ускоро поново посјети и удјели нам својим доласком, свој архијерејски благослов и унесе радост у срца свих вјерника.

Јовица Вукасовић

— mitropolija.com